

Za svetim Jožefom pride sveti Janez in ga vpraša: »Mi prodaš ta janjčka?«
»Bi prodal! Kdo pa si?«
»Jaz sem sveti Janez iz nebes.«
»O nak, tudi tebi ne prodam; me nisi hotel priti iz skal rešit, ko sem te prosil!«

Nato pride pa sveti Peter: »Kaj pa delaš, fantek?«
»Ta dva janjčka bi rad malo napasel.«
»Pa bi mi prodal ta dva janjčka?«
»Bi! Kdo pa si?«
»Sveti Peter sem iz nebes.«

»Tebi jih pa prodam; te nisem prosil, ko sem tičal v skalah; morda bi me bil prišel jemat iz skal, pa te nisem prosil.«

Peter pa je dejal: »Kaj pa češ zdaj za to?«

»Nočem nič drugega, kakor da vzameš ta dva janjčka s seboj v nebesa pa tudi mene zraven.«

Peter je bil zadovoljen in je vzel janjčka in njega zraven. Tista dva janjčka sta pa bila oče in mati, fantek je bil pa sin tega očeta in matere.

Mirko Kunčič:

Povodenj.

Francka našega poznate?   *Kmalu soba napolnila
To vam je fantič neroden!*   *se z vodo je ped visoko,
Včeraj sestrici je rekел:*   *kmalu Francek z Micko bredel
»Daj, igrajva se povodenj!«*   *jo je do kolen globoko.*

*In je k pipi vodovodni
hrabro splezal, jo odprl
in je voda tekla, tekla,
kot bi hudournik drl.*

*Pa še vedno rastla, rastla
je povodenj v sobi. Grozno!
Pipo hotel je zapreti
naš junak — ojoj, prepozno!*

*Padel s stolčka je in čofnil
v vodo ko ogromna riba.
»Na pomoč!« je kriknil... Konec? —
Pela očkova je šiba.*